

Τέλος εποχής!

Καταργήθηκε σαν σήμερα, 6 Φεβρουαρίου, πριν από 40 ολόκληρα χρόνια η σχολική ποδιά

Προηγουμένως, ταξιδεύοντας ανά τις δεκαετίες, άλλαξε χρώμα και μήκος, αλλά παρέμεινε πιστή στον λόγο για τον οποίο επιβλήθηκε: η σχολική στολή -κατοπινή ποδιά- στοχεύει στην «ομοιόμορφη παρουσία» μαθητών και μαθητριών, σε ένδειξη σεβασμού στην απρόσκοπτη και ισότιμη εκπαιδευτική προσφορά του σχολείου έναντι των νέων.

Στην πορεία των χρόνων, η στολή-ποδιά μετατράπηκε σε μοντέρνο ένδυμα και πεδίο ανταγωνισμού μεταξύ των σχεδιαστών μόδας. Επιπλέον, η σχολική αμφίεση μετατράπηκε (και παραμένει) και σε περίπου χλιδάτο trademark ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Οι κανονισμοί εμφάνισης και συμπεριφοράς των μαθητών στα σχολεία της ελληνικής επικράτειας είναι πολύ παλιά ιστορία. Για την ακρίβεια, χρονολογείται από τα χρόνια του Καποδίστρια και μάλιστα τους αυστηρούς κανόνες λειτουργίας του πρώτου σχολείου, που ιδρύθηκε στην Ελλάδα με τον ερχομό του, του ορφανοτροφείου της Αίγινας, το 1829, υπογράφει ο ίδιος ο κυβερνήτης. Στην καθημαγμένη χώρα, που προσπαθεί να σταθεί στα πόδια της μετά την Επανάσταση, τα ρούχα των μαθητών δίδονται από την πολιτεία και η μη τήρηση των κανόνων σε σχέση με την παρουσία τους έναντι του σχολείου, τιμωρείται βαριά.

«Μίαν φουστανέλαν, δύο υποκάμισα, δύο βρακία, εν ζευγάριον παπουκίων, εν φέσιον, μίαν καπόταν και μίαν ζώνην. Υποκάμισον και βρακίον να αλλάζωσι κάθε οκτώ. Η αποταξίαν, η απείθεια, η στάσις και το ψεύδος θέλουσι κολάζεσθαι ως αφεξής: την μεν πρώτην φοράν, έστω νουθέτησις εμβριθής και δημοσία ενώπιον των άλλων παιδιών, την δε δευτέραν, ολιγόστευσις της τροφής κατά το ήμισυ, και την τρίτην, έκδυσις του ενόχου παιδιού από τα καινούρια φορέματα και ένδυσις με τα πρώτα κουρέλια... Η έκδυσις και η ένδυσις γινέσθω όλων των μαθητών ενώπιον...» αναφέρει συγκεκριμένα ο υπογεγραμμένος από τον Καποδίστρια «δεκάλογος του ευπρεπούς μαθητή»!

Στις 8 Μαΐου του 1876 το υπουργικό συμβούλιο εκδίδει απόφαση στην οποία ανακοινώνεται η καθιέρωση στολής, με την οποία οφείλουν να είναι ενδεδυμένοι οι μαθητές των σχολείων. Η στολή αποτελείται από «ιμάτιο, περισκελίδα, πίο και μανδύα» και περιγράφεται με πάσα λεπτομέρεια. Το πηλήκιο, όμοιο με των στρατιωτικών, αντί για στέμμα, πρέπει να φέρει «χιαστί διασταυρούμενους κλάδους ελαίας και δάφνης» και «υπέρ αυτών, γλαύκα (το σύμβολο της θεάς Αθηνάς, ως ένδειξη σοφίας). Υπό αυτών, δε, τα του παιδευτηρίου αρχικά γράμματα».

Ίσαμε το κατώφλι του 20ου αι. οι διατάγματα και εγκύκλιοι περί της περιβολής και της συμπεριφοράς των μαθητών «πάνε κι έρχονται...».

Ο νέος αιώνας και κυρίως οι δεκαετίες μετά τους πολέμους, βρίσκουν τις μαθήτριες, που αποτελούν πλέον υπολογίσιμη κοινότητα στα σχολεία, ενδεδυμένες με μαύρη ποδιά, λευκό γιακά και λευκά σοσόνια, στο όνομα της «ομοιομορφίας των μαθητών και της συνοχής των μαθητικών κοινοτήτων».

«Αφοί Λαμπρόπουλοι», «Δραγώνας» και «Μινιόν» διοργάνωναν ειδικές εκδηλώσεις λίγες ημέρες πριν ανοίξουν τα σχολεία για να προσελκύσουν περισσότερους μαθητές. Οι ποδιές «Tseklenis» ήταν από τις πιο ακριβές και τα παιδιά που τις αποκτούσαν καμάρωναν για την αγορά τους. Δεν ήταν όλες ίδιες. Υπήρχαν παραλλαγές σχεδίων: με κουκούλα ή χωρίς, με κρικάκια ή με θέση για ομπρελίτσα (!) και με θέσεις για μολύβια, ζώνη ή σούρα στη μέση.

Στις 6 Φεβρουαρίου του 1982, με εγκύκλιο του υπουργείου Παιδείας ως ένδειξη εκδημοκρατισμού η ποδιά του σχολείου περνάει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας...

Βέβαια «τα ράσα δεν κάνουν τον παπά» που λέει και ο λαός μας. Ναι αλλά τα ράσα θυμίζουν στον παπά ότι είναι παπάς. Έτσι και η μαθητική στολή θυμίζει στους μαθητές ότι είναι μαθητές.

by oddgait on Κυρ, 06/02/2022 - 11:00

Source

URL:

<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/content/%CF%84%CE%AD%CE%BB%CE%BF%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE%BF%CF%87%CE%AE%CF%82>